

като сърбитѣ имали тамъ единъ Миятовичъ, ученъ и известенъ човѣкъ, който се движи въ най-висшитѣ обществени сфери, нашитѣ вършатъ финансови сдѣлки, а другъ нашъ дипломатъ отъ Лондонъ върви подиръ жена си по курортитѣ, опитва щастieto си по борситѣ или по Kursall-итѣ. Връзкитѣ на нашия агентъ били повече интимни и голѣми съ представителя на Аржентина! — Днесъ тия работи могатъ да се изучаватъ спокойно, и тѣ, несъмнено, биха ни открили много отъ причинитѣ на народния ни погромъ.

* * *

Голѣмиятъ македонски въпросъ бѣ ось, около която се въртѣше нашата политика, бѣше лайтъ-мотива на много наши действия. С. Табаковъ го изучава внимателно и подробно. Той пише по „Македонския въпросъ въ Англия“ (Прѣпорецъ“, 1906 год.), за Русия „Ний“ въ „Илинденъ“, 1908 год., за „Македонски реформи“ („Илинденъ“, с. г.), за „Панислямизма“, който разглежда съ голѣма ерудиция и който бѣ изучавалъ отблизу, въ самия Цариградъ. За Русия Табаковъ пише: „Отъ 1885 год. насамъ, когато българитѣ доказали, че на пръвъ редъ турятъ своитѣ народни интереси, а следъ това племенитѣ, руското поведение спрямо насъ е промѣнено и намѣсти агресивно“. Панислямизмътъ, споредъ Табакова, е едно мохамеданско религиозно движение, което не може да има бжднина, както и събитията потвърдиха. За Турция трѣбва реформено културно-политично движение — и то не закъснѣ слѣдъ голѣмата европейска война. С. Табаковъ гледаше право на тия исторични движения.

* * *

— Какъ захваща да се очертава предъ българския читателъ и Сим. Табаковъ, като публицистъ, общественикъ и книжнинникъ, привеждаме едно мнение за статията му „Македонския въпросъ въ Англия“: „Статията, публикувана въ бр. 86 на „Прѣпорецъ“, е писана безпристрастно и прави честъ на автора — С. Гюрчешменски“ — други псевдонимъ на Сим. Табаковъ. Умътъ и наблюдателността на Табакова, се засилватъ; той се вострастява въ дѣлото си; неговата речъ, неговиятъ стилъ добиватъ яснота, пластика, точностъ, — качества, тъй необходими за речта на оня, който се туря на отечествена служба чрезъ слово и перо. И нашиятъ младъ Табаковъ е вече търсенъ и желанъ сътрудникъ въ периодичния печатъ, въ по-добритѣ наши списания. Той става и редовенъ сътрудникъ на сп. „Демокр. прегледъ“, „Военни Известия“, „Свѣтлина“, „Общъ подеиъ“. Въ това списание той помѣства статии: „България и свѣтовната война“, „Приносъ къмъ Ромѣния“, „Българитѣ въ Ромѣния и тяхното репатриране“, „Дунавската конференция въ Нюренбергъ“, „Стопанска Ромѣния“,